

ufo-nyt SUFOI ©

43. årg. 2001

4. kvartal

Nr. 4

Spøgelses-helikoptere

Mysteriet om UMMO

Hvor langt væk er ET?

Levende organismer på Mars?

Snød NASA med månelandingerne?

UMMO mysteriet

Engang i slutningen af 1965 og i begyndelsen af 1966 modtog et stort antal spanske ufoentusiaster en række anonyme breve, som angiveligt kom fra en "ikke-jordisk ekspeditionsgruppe" fra stjernen Wolf 424 på mission til Jorden. Brevene var afsendt fra forskellige lande: Spanien, Australien, Canada, Svejts og Tyskland. Brevenes "ægthed" blev stadfæstet af et mærkeligt segl, som var et logo for "den forenede regering på planeten Ummo".

I deres første år på Jorden hævdede ummiterne, at de havde foretaget videnskabelig forskning. De var blandt andet trængt ind i huse, hvor de havde bedøvet beboerne og taget prøver af deres hår og vaginale sekreter. Det skete, før de "små grå" begyndte at foretage bortførelser og gynækologiske undersøgelser, og to år før John Fullers "*The Interrupted Journey*" blev udgivet på spansk.

Umno-dokumenterne var i sandhed mystiske. De viste sig at være meget dygtigt lavet og afslørede et stort kendskab til videnskab og filosofi. De så ikke ud til at være lavet af en flok skøre kugler. Flere hundrede breve dukkede op. En del af dem indeholdt meget omfattende og illustrerede tekster.

Det skete også, at der kom telefonopkald. Ummiternes stemmer lød påfaldende mekaniske, som om de med fuldt overlæg var blevet forvrænget. Religiøse spørgsmål var blandet med historiske, men bag de usminkede og snørklede tekster om ummiternes filosofi og videnskab var der synspunkter, som var markant anti-Franco i deres beskrivelse af et utopisk samfund, som var et

mærkeligt miks af kommunisme og "the American way of life".

De første, som modtog breve om de ummitiske missioner, var meget løst knyttet til "Sociedad de Amigos de los Visitantes del Espacio" (De rumbesøgendes Venner) dannet af Fernando Sesma for at få sat gang i en debat om ufoer og de ikke-jordiske.

I 1970 dannede en del af disse brevmodtagere deres egen organisation med navnet "ERIDANI" for at undersøge Umno-sagen. Flere af dem skrev bøger - inklusive Fernando Sesmas "Umno: Another Inhabited Planet" (1967) og "Looking Toward The Edge Of The Universe" (1968) af fader Enrique Lopez Guerrero. Den bedst kendte uden for Spanien er Antonio Riberas "The Umno Mystery" (1975).

Forfatterne havde meget forskellige meninger om brevenes oprindelse og fortolkningen af deres indhold, men de var dog enige om, at de var af ikke-jordisk oprindelse. Den eneste alternative forklaring var, at brevene var en del af et socialt eksperiment udført af en ukendt efterretningstjeneste: KGB, det østtyske Stasi, CIA eller Vatikanets organisation Opus Dei blev alle bragt på banen, selv af de ummitiske brevskrivere.

Umno-fænomenet forblev relativt ukendt uden for den spanske ufologi til september 1968, da fader Enrique Lopez Guerrero henlede verdenspressens opmærksomhed på de ummitiske fremmedes tilstedeværelse på Jorden. De få britiske og amerikanske ufologer, som kommenterede Umno-mysteriet, havde forskellige opfattelser af sagen. De fleste mente, at hele sagen var et svindelnummer. Andre var vildt begejstrede. I Spanien blev sagen taget alvorligt og har lige siden været et stadigt tilbagevendende emne i presse, radio og tv.

Efter Francos død i 1975 kom der færre breve, men de fortsatte med at fordømme kapitalismen, amerikansk militærpolitik osv. Nogle få seriøse spanske ufologer - som Ballester Olmos og Ares de Blas - havde hverken accepteret dokumenter eller fotos, og mindst ét tidsskrift, *Stendek* - udgivet af den vigtigste spanske ufoorganisation "Centro de Estudios Interplanetarios" (CEI) - tog meget tidligt afstand fra Umno-sagen.

I 1980'erne begyndte en ny generation af franske og spanske ufologer at revurdere Umno-arkivet. De fastslog til sidst, at hovedgerningsmanden ikke var fra rummet, men ingen andre end José Luis Jordan Pena, formand for ERIDANI.

José Luis Jordan Pena afviste på det kraftigste alt og fortsatte med at benægte til april 1993, da han overraskede mange ved pludseligt og endeligt at gå til bekendelse. I en erklæring til spanske journalister og ufologer sagde han:

"Jeg er den mand, som har skrevet brevene fra Umno."

Tilståelsen kunne læses i artiklen "UMMO: Otro Mito Que Hace Crash" i det skeptiske tidsskrift *La Alternativa Racional*.

Jordan Pena ville dog stadig ikke komme ind på sit motiv, politiske hensigter, eller hvad han håbede at opnå med dette svindelnummer. Som Peter Rogerson bemærkede i *Magonia* nr. 43, er skrivelserne "samizdat litteratur, det vil sige ting, som man ikke kunne sige frit i Francos Spanien".

Luis R. Gonzalez Manso, en spansk ufolog, som i særdeleshed har studeret Umno-sagen, og hans kolleger har identificeret i det mindste én medskyldig. Der kan meget vel være flere.

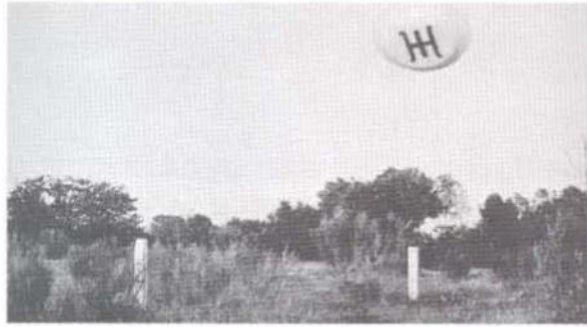
I dag er der meget få referencer til Umno-svindelen i britiske og amerikanske ufotidsskrifter. En interessant forglemelse når man ser på

AF BOB RICKARD

Nærbillede af et af Aluche-mærkerne.

Klassisk billede af et ummitisk fartøj, hvor Ummonoet ses meget tydeligt. Billedet er taget over San José de Valderas den 1. juni 1967.

den vigtige rolle, som sagen har i den franske og spanske ufologi.

Men hvem var den hemmelige hjerne bag et af de største ufo-svindelnunre nogensinde? Luis Gonzalez oplyser, at Jordan Pena sad godt placeret med hensyn til at lave nummeret. Han har en kandidatgrad i telekommunikation og arbejdede for et af de største, spanske byggeselskaber og var meget interesseret i kulturanthropologi, filosofi, videnskab og religionshistorie. Han talte også flere sprog og var medstifter af Spansk Parapsykologisk Selskab. Han har beskrevet sig selv som agnostiker, skeptiker og psykolog.

Gonzalez påpeger, at det er vigtigt at se på de forventninger, der var til tiden mellem 1952 (da George Adamski angiveligt mødte fremmede væsener i en amerikansk ørken) og begyndelsen på Ummono-fænomenet i 1966. Alene i 1954 kom der

i stil med Adamskis påstande om møder med rumbrødre lignende påstande fra Coniston (England), Øydalen (Norge), Natal (Sydafrika) og Madrid (Spanien).

I Madrid påstod den mandlige sygeplejerske Alberto Sanmartin, at han havde fået en "rumsten" fyldt med mærkelige symboler af en rummand.

Det er vigtigt at bemærke, at blot nogle få uger tidligere stod der nogle artikler om ufoer - inklusive en omtale af Adamski - i en lokal avis. De var skrevet af Fernando Sesma, postarbejder og selvudnævnt "professor" i kryptografi og grafologi. Han så sin første ufo i 1961. Året efter hævdede han at have modtaget breve fra et rumvæsen med navnet "Saliano" fra planeten Auco i Alpha Centauri-systemet. Det er den selvsamme mand, der som en af de første modtog Ummono-dokumenter 12 år senere.

I april 1964 fandt den berømte ufoobservation ved Socorro, USA, sted. Ifølge ufologen Jacques Vallee var symbolet på objektets skrog et arabisk tegn for Venus! Samme år begyndte en bekendt til Robert Charroux, en kendt forfatter som skriver om fortidens mysterier, at modtage breve fra gæster fra Proxima Centauri. De kaldte sig "Bavi" og fortalte i detaljer om deres civilisation, sprog og videnskab.

I 1965 dukkede endnu en mulig forgænger til Ummono op i den første udgave af Frank Herberts "Dune", en omfangsrig kult science-fiction klassiker. Ordet "Umma" blev nævnt og defineret som "et af profeternes broderskaber".

José Luis Jordan Penas engagement ser ud til at begynde om aftenen den 6. februar 1966 på næsten det samme tidspunkt, som USAF planlagde "Project Blue Book" - da et stort lysende objekt fløj over hans bil, mens han kørte hjem til sin bopæl i Madrid. På objektets underside så han et mærkeligt tegn meget lig med det alkymistiske symbol for Uranus. I udkanten af Aluche blev

der fundet nogle underlige aftryk i jorden. De blev straks sat i forbindelse med en ufolanding.

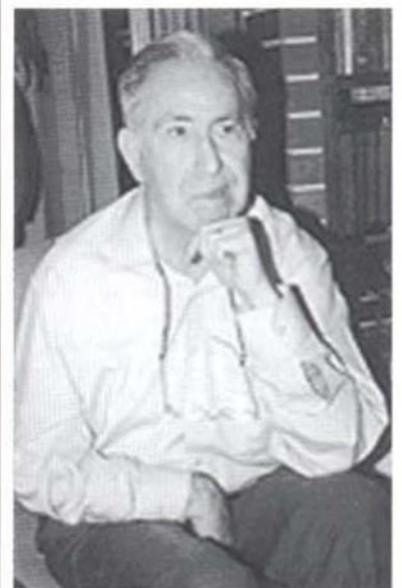
Den 1. juni 1967 dukkede en mand op og fortalte, at han havde fotograferet en ufo, som svævede over San José de Valderas, og tænkte gang: På objektet havde han set Ummos hemmelige tegn!

Sesmas gruppe var lige så ekstatiske, som den var lettroende, hvilket fremgår af dens forsvar af San José de Valderas observationen. På samme tid meldte Pena sig ind i "Vennerne", hvor han hurtigt avancerede til en position med indflydelse. Han måtte have kendt til Sesmas kontakt med den besøgende fra Alpha Centauri, og han havde som medlem af inderkredsen en enestående mulighed for at lave mere sjov med denne gruppe af ET-troende. Aluche og San José de Valderas tilfældene menes at have påvirket Pena, og han kunne let henføre sine egne historier til Ummono-mytilogien.

Gonzalez' teori er, at den første fase af svindelen varede i mere end et år - fra februar 1966 til juli 1967:

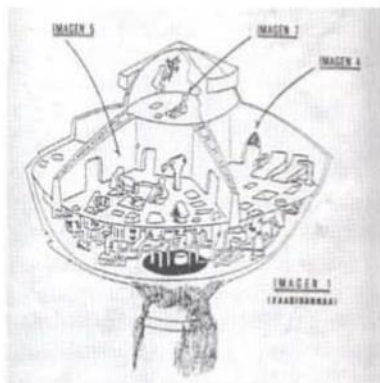
"Jeg mener, at det hele begyndte som en spøg, der løb løbsk."

Han konkluderer:

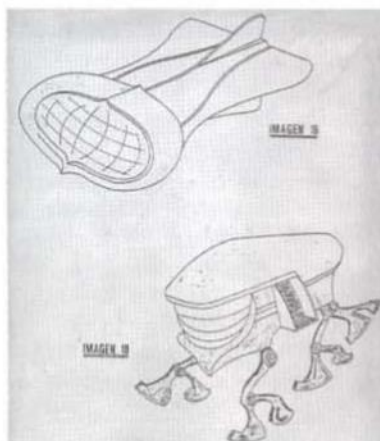

Jordan Pena, manden bag svindelnummeret med Ummono-dokumenterne.

Et Ummono-dokument med tegning af ummitisk bolig.

Ummitisk fartøj og noget af den ikke-jordiske teknologi, som Ummono-dokumenterne handler om.

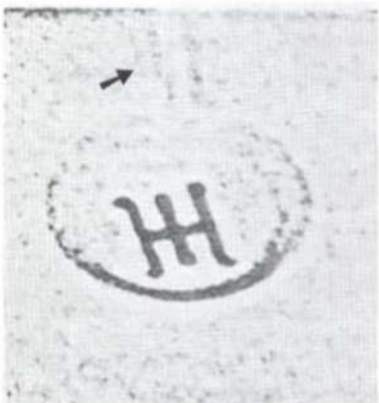

Antonio Ribera (1920-2001), anerkendt spansk ufolog og forfatter til en bog om Ummo-mysteriet.

"Det virkelige mysterium er, hvorfor så mange mennesker troede på det i så lang tid."

Først da ERIDANI-gruppen begyndte at rådføre sig med og sammenligne notater med mere skeptiske ufologer uden for deres egen kreds og i udlandet, bemærkede de alvorlige fejl i deres historier fra Ummo. En af de første var også den mest alvorlige. Wolf 424 er beskrevet som et to-planet solsystem, mens astronomien meget tydeligt viser, at det er et binært system med tvillingestjerner. Pena kan ikke selv oplyse, hvorfor han valgte stjernen Wolf 424 som hjem for sin overlegne race. Ufologen Donald Keyhoe foreslog engang, at de fremmede kunne komme fra Wolf 359, så måske ændrede Pena blot på tallene?

I bagklogskabens klare lys er inspirationskilderne meget tydelige. Ummiterne stjal passager fra Isaac Asimovs og Martin Gardners udgivelser, og man påstod på et tidspunkt, at det britiske humoristiske blad *Punch* stod bag hele Ummyten. En nærmere gennemgang af det imponerende Ummo-materiale om videnskab, afslører det som skrevet i kancellistil. Mistanken om svindel burde dog allerede have væ-

Computerfotografiske analyser af San José de Valderas-billederne viser, at objektet er en lille model ophængt i en snor tæt på kameraet.

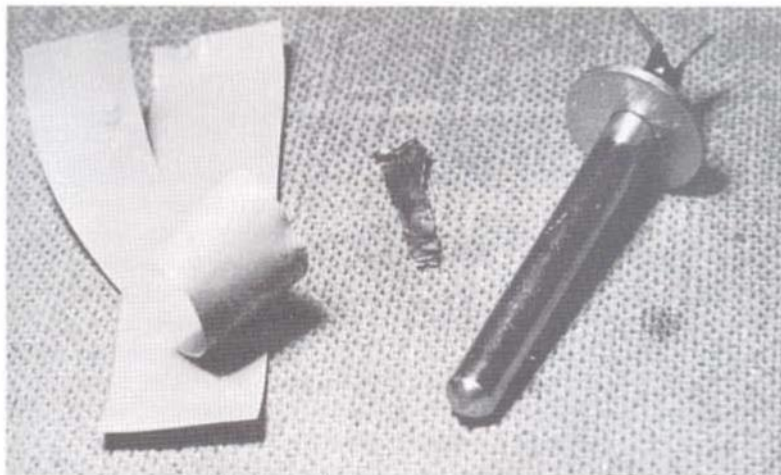
ret vakt, da man kunne læse ummiternes originale beretning om deres første landing nær byen La Javie i Alperne, omkring 85 km nordvest for Cannes den 28. marts 1950.

Luis Gonzalez fortæller:

"Det er en 49 sider lang historie, et mesterværk. Læserne bliver helt sikkert rørt, når ummitterne fortæller om deres første jordiske fund – 'nogle hvide og gule fragmenter i et fleksibelt og skrøbeligt materiale... fuld af bogstaver...og plettet med

ekskremer' – og tillægger det rituel betydning."

"Det er bare alt for meget," tilføjer Luis Gonzalez tungsindigt, "at de første dokumenter bevaret til galaktiske efterkommere viser sig at være nogle sider fra den franske avis *Le Figaro* brugt som toiletpapir af en bonde."

UMMO ordbogen

I 1970'erne udarbejdede Antonio Moya og Ignacio Darnaude på baggrund af de mange dokumenter og breve en ordbog over de særlige UMMO ord. Det blev til i alt 400 ord, som endda blev gransket af sprogforskere på universitetet i Sevilla. Forskerne kunne ikke fastslå, om ordene stammede fra et virkeligt sprog eller ikke, hvilket blot forstærkede UMMO disciplenes tro.

Her er nogle få eksempler på UMMO ord:

BUUAWAA: sjæl
GEE: menneske
OIWI: år
OEMMII: krop
UAA: etiske regler
UMMOTAEEDA: universitet
WAAM: kosmos
WOA: Gud

De medskyldige i svindelnummeret

Trinidad Pastrana - en "okkult kvinde" bosiddende i Madrid - var bindeleddet mellem de fremmede fra UMMO og deres kontaktfolk på Jorden. Jose Luis Jordan Pena dikterede budskaberne, som hun så videregav pr. telefon og breve. Hun besøgte venner og bekendte i udlandet, så hun kunne sende de mystiske budskaber fra hele verden og give kontaktfolkene det indtryk, at ummiternes netværk var verdensomspændende.

Den anden UMMO budbringer var Mercedes Carrasco, som mødte Jordan Pena i Center for Paranormal Studies. Han hypnotiserede hende gentagne gange, og under hypnose skrev hun mystiske breve, som han dikterede.

Jose Luis Jordan Pena skabte de falske aftryk i jorden ved Madridforstaden Aluche og forøgede mystikken ved at fremvise mærkelige strimler med mystiske tegn. Strimlerne var lavet af et mystisk materiale, som var ukendt i Spanien på denne tid. Senere har strimlerne vist sig at bestå af et materiale kaldet TEDLAR fremstillet af E. duPont de Nemours for det amerikanske rumforskningsprogram. Hvordan Jordan Pena har fået fat i materialet er stadig en gåde.

Kilder:
Fortean Times, nr. 149/ -for Scott Corrales:
The UMMO Experience: Are you experienced? (www.strangemag.com)

Ummo-sagen har været grundigt omtalt i *UFO-Nyt* nr. 1, 1978 side 28-37. Og på folkebiblioteket kan man være heldig at finde bogen "UFOS i FOKUS" skrevet af Antonio Ribera og Rafael Farriols. Bogen er udgivet af SUFOI/ Strubes Forlag i 1972 (182 sider, illustreret) og fortæller om San José de Valderas observationerne, mens sagen endnu var ung.